

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/259/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112202759
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Harbuta
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4112202759.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti odporcovi: C. B., naposledy bytom L., ul. T. č. XXX/X, zastúpený opatrovníkom: JUDr. Ladislavom Blaškom, vyšším súdnym úradníkom Krajského súdu v Nitre, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie bratislavských spotrebiteľov, so sídlom Bratislava, Stavbárska 60, IČO: 30 790 735, zastúpený JUDr. PaedDr. Ivanom Pecníkom, PhD., MBA, advokátom so sídlom Bratislava, Karloveská 3154/32, o zaplatenie sumy 1.098,03 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 13. 08. 2013 č.k. 18C/379/2012-73, v časti náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nepriznal odporcovi náhradu trov konania, navrhovateľa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 166,13 eura do rúk právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. PaedDr. Ivana Pecníka, PhD., MBA, do troch dní od právoplatnosti uznesenia a navrhovateľovi vrátil súdny poplatok vo výške 58,87 eura. Po právnej stránke odôvodnil napadnuté uznesenie ust. § 93 ods. 2, ods. 4, § 146 ods. 2, § 151 ods. 1, ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (zák. č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len „OSP“), ust. § 1, § 25 ods. 1, 2 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa dôvodiac, že pri posudzovaní skutočností majúcich vplyv na priznanie, či nepriznanie náhrady trov konania vychádzal zo spisových podkladov, nachádzajúcich sa v spise. Konanie súd zastavil pre späťvzatie návrhu navrhovateľom bez toho, aby odporca splnil záväzok, ktorého sa navrhovateľ v konaní domáhal, t.j. pre správanie navrhovateľa, ktoré zavinilo zastavenie konania, preto o náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP. Odporca si však žiadne trovy nežiadal a ani mu žiadne nevyplývajú, preto mu náhradu trov konania s poukazom na ust. § 151 ods. 2 OSP nepriznal. Napadnutým uznesením priznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, vystupujúcemu na strane odporcu s odôvodnením, že aj vedľajší účastník, ktorého cieľom je presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľov, má v zásade právo na náhradu trov konania a rovnako ako každý iný subjekt sa môže dať zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Účelnosť vynaložených trov vedľajšieho účastníka súd prvého stupňa videl už samotným charakterom vedľajšieho účastníka, keď vstúpil do konania za účelom ochrany práv spotrebiteľa, ako aj v tom, že v dôsledku vstupu vedľajšieho účastníka do konania zobral navrhovateľ svoj návrh späť a došlo k zastaveniu konania. Preto o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta

OSP a priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 166,13 eura, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia pri hodnote jedného úkonu vo výške 61,41 eura (z predmetu spolu 1.098,03 eura), za dva úkony právnej pomoci - prevzatie a príprava zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky) a vyjadrenie k veci (§ 14 ods. 1 písm. b/ Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnuté právne služby v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), pri výške režijného paušálu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky v sume 7,81 eura za jeden úkon. O vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi rozhodol súd prvého stupňa podľa § 11 ods. 3, 4 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a vrátil navrhovateľovi ním zaplatený súdny poplatok za návrh, krátený o sumu 6,63 eura, t.j. v sume 58,87 eura.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ len v časti, týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu, domáhajúc sa ním jeho zmeny a nepriznania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhrady trov konania. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Dôvodil, že súd prvého stupňa nedostatočne skutkovo a právne vec posúdil, keď priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu označil za neúčelné. Argumentoval tiež dôvodmi uvedenými v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/91/2012, v uznesení Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/375/2013, sp. zn. 9Co/375/2013. Zdôraznil, že vedľajší účastník je združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľa, pričom zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Združenie podľa jeho názoru by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Mal za to, že ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. V danej veci bol odporca zastúpený opatrovníkom, ktorého mu ustanovil súd, preto nebolo potrebné, aby vedľajší účastník tiež ochraňoval jeho záujmy. Vytkol súdu prvého stupňa, že sa nezaoberal účelnosťou vynaložených trov konania a podľa jeho názoru trovy konania vedľajšieho účastníka v danej veci nemôžu byť trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, nakoľko združenie v predmetnom konaní nevystupuje ani ako splnomocnený zástupca odporcu. Záverom poznamenáva, že nepriznanie trov konania vedľajšiemu účastníkovi samo o sebe neznamená popretie rovnosti podmienok v konkrétnom konaní a ani odňatie procesného práva účastníka na zastúpenie advokátom a dodáva, že združenie odporcu v konaní ani nezastupuje, pričom právne zastúpenie vedľajšieho účastníka považuje za nadbytočné, účelové a nevhodné. Z týchto dôvodov navrhuje zmeniť napadnuté uznesenie vo výroku o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi tak, že tomuto náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Vedľajší účastník na strane odporcu sa k podanému odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal odvolanie navrhovateľa bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Predmetom tohto konania bol návrh navrhovateľa, doručený súdu prvého stupňa dňa 27. 01. 2012, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplata sumy 1.098,03 eura z titulu nesplatennej dlžnej sumy odporcom na základe zmluvy o bežnom účte, uzavretej medzi odporcom a právnym predchodcom navrhovateľa, Všeobecnou úverovou bankou. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 18. 02. 2013, Občianske združenie bratislavských spotrebiteľov, so sídlom v Bratislave, Stavbárska 50, oznámilo vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý v písomnom podaní, doručenom súdu prvého stupňa dňa 08. 04. 2013, navrhol návrh navrhovateľa zamietnuť dôvodiac, že k výpovedi zmluvy k úverovému účtu došlo dňa 29. 03. 2006, navrhovateľ podal návrh na začatie konania dňa 27. 01. 2012, a preto vzniesol námietku premlčania. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania. Následne navrhovateľ, písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 09. 04. 2013, zbral návrh na začatie konania späť a žiadal konanie zastaviť. Súd prvého stupňa uznesením zo

dňa 09. 04. 2013 konanie zastavil a o trovách konania rozhodol tak, že o nich rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Uznesenie č.k. 18C/379/2012-69 zo dňa 09. 04. 2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 29. 07. 2013. Súd prvého stupňa preskúmaným uznesením odporcovi náhradu trov konania nepriznal, navrhovateľa zaviazal k náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi v sume 166,13 eura a zároveň mu vrátil súdny poplatok vo výške 58,87 eura.

Navrhovateľ napadol uznesenie súdu prvého stupňa iba v časti priznanej náhrady trov konania vedľajšieho účastníka.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vychádzajúc z dikcie zákona (§ 142 OSP) je zrejmé, že občianskoprávne (sporové) konanie je ovládané zásadou zodpovednosti za výsledok konania, podľa ktorej účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania vynaložených na účelné uplatňovanie alebo bránenie svojho práva.

Podľa § 93 ods. 4 OSP v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník; účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí (§ 24), pričom ako zástupcu si vždy môže zvoliť advokáta (§ 25 ods. 1 OSP). Advokát je povinný účelne využívať všetky zákonom pripustené prostriedky a spôsoby poskytovania právnej pomoci účastníkovi, ktorého zastupuje (§ 25 ods. 2 OSP).

Citované ustanovenie § 93 ods. 4 OSP výslovne upravuje, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti v konaní ako účastník. Z uvedeného je teda možné vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ust. § 137 OSP bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) iba v prípade, ak takéto právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, fyzickej i právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana. Hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 Ústavy SR (teda aj súdy) majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc. Súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Z princípu rovnosti účastníkov, t.j. rovnosti procesných strán vyplýva, že každý účastník konania má mať rovnakú možnosť voľby v súvislosti s riešením otázky svojho právneho zastúpenia v rámci zákonom upravených možností. Preto za situácie, že odporcovi vzniklo právo na náhradu trov konania, toto právo vzniklo aj vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane odporcu.

Odvolačný súd, posudzujúc prejednávajúcu vec v zmysle vyššie uvedených záverov a citovanej právnej úpravy, dospel k záveru o vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa priznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Niet totiž sporu o tom, že k zastaveniu konania došlo po vstupe vedľajšieho účastníka do konania a v dôsledku vznesenej námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka. Taktiež niet pochybností o tom, že aj vedľajší účastník sa môže dať zastupovať advokátom a v prípade vzniku práva na náhradu trov konania mu v zásade treba priznať právo na to, aby sa mu nahradili všetky trovy, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s bránením práva hlavného účastníka - odporcu, na strane ktorého vystupuje. Bol teda naplnený zákonný predpoklad podľa § 142 ods. 1 OSP na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi. V danej veci súd návrh navrhovateľa zamietol, akceptujúc námietky vznesené vedľajším účastníkom, a preto nie je možné uzavrieť, že účasť vedľajšieho účastníka v konaní bola nedôvodná a neúčelná. Súd prvého stupňa preto správne priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia, ktorých výšku určil v súlade s vyhláškou. Trovy právneho zastúpenia boli reprezentované

odmenou advokáta za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava právneho zastúpenia, písomné vyjadrenie vo veci samej) pri hodnote sporu 1.098,03 eura po 61,41 eura (§ 10 ods. 1 cit. vyhlášky) a náhradou hotových výdavkov, 2 x 7,81 eura režijný paušál (§ 15a, 16 ods. 3 vyhlášky) a 20% dane z pridanej hodnoty podľa § 18 ods. 3 vyhlášky. Úhrnom tak trovy konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu predstavujú priznanú sumu 166,13 eura.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si žiadne nevyčísli. Zároveň nepriznal ani náhradu trov odvolacieho konania vedľajšiemu účastníkovi, nakoľko sa k odvolaniu nevyjadril a žiadne trovy odvolacieho konania mu nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.